

Foi'a acést'a eșe tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se priimesc
in tóte dilele.

Pretiul pentru Ostrunguri: pre anu
8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu tri-
luni 2 fl. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.
pre unu triluni 2 fl. 50 cr. in v. a.
Unu exemplariu costa 15 cr.

Tóte sfodieniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se primesc cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacsè timbrale.

Invitare de prenumeratiune.

Fratilor u!

De candu marele diplomatu, ora-
toru, democratu si uniculu politiceu alu
Ungariei celei mire, Colomanu Tisa,
mantui tiér'a ungurésca de invasiunile
gróznicé ale daco-romaniloru, — si
de candu pacea Europei, in urm'a vor-
birei Mariei, Diplomatiei si Politicei
Sale, érasí este asigurata — si eu me
mai tradfi d'in fric'a, ce me cuprinsa
audindu infioratóiele vesti sosite de
la Pute-a-peste.

Deci fiti si voi pe pace, ca pacea
si fericirea tierei unguresci, este res-
tabilitata, si inimicii ei, nimiciti pentru
totu de un'a. Pune-ti deci fric'a si gróz'a la o parte si ve-
niti sa glumimur éra. Ba! Haidati sa vorbim odata si fore
glume. Se sciti déra, ca cu numerulu presinte am intrat
in semestrulu alu doile, deci grabiti cu prenumeratiunile si
restantiele.

Pretiul de prenumeratiune si de-ací in colo:
Pe unu $\frac{1}{2}$ de anu (Iuliu-Decemvre) 4. fl.

Pe unu $\frac{1}{4}$ de anu (Iuliu-Septemvre) 2 fl.

Cine nu crede, ca mai am numeri completi de la in-
ceputulu anului, placa si sa tramita 4 fl. si de locu se va
convinge.

Gur'a Satului.

Gur'a Satului in diet'a Ungariei.

— Ina căte-va sfedintie d'in Iun'a lui Cerisariu. —

Ati vediutu, dragi mei, stéu'a cea cu códa?
Déca nu o ati vediutu, éta eu ve facu cunos-
cutu, ca pre negrulu si norosulu ceriu alu Ungariei,
erasí se ivi o stea cu códa; — ér' déca o ati vediutu,
sa sciti, ca acea stéu'a nu e ca bunu semnú;
pentru cei ce ambiau pana acumua cu capetele totu
pr'in nori si cu fliturile totu pr'in stele, dupa stele....

Dér' ast'a inea ar fi ce ar fi, ei dér' dilele tre-
cute se ivi o stea cu códa nu numai pe ceriulu Un-
gariei, ci chiaru si in diet'a ei!

De osebirea intre aceste döue comete e numai
acea, ca pana candu cea de pre ceriu, infriéa numai
babele de pr'in sate, cari au si inceputu deja a
proroci d'in aparinti'a ei bataia; pana atunci
acést'a d'in urma a ingrozitu pre toti politicii cei
cu gur'a mare d'in diet'a; — si inca o deosebire,
ca: cea de pre ceriu este luminósa; ér' cea d'in
diet'a mai Polita adeca mai palida,
voiam sa dicu, si mai misteriosa. . . .

Ei, dér' ce ve povestescu eu a-ici de stele? candu
eu am detorintia sa vi dau séma despre sfedintele
ditali. Dé'r me ertati, ca si eu alunecu cete odata,
cu tóte, ca nu sum inca vladica. . . .

La lucru déra.

Vi spusesemu in rondulu trecutu ca Furci Biteu
capetasa dorere la anima, si pr'in urmare nu potu
sa deie respunsu marelui Tisa.

Dupa cete-va dile inse — firesce dupa-ce ca-
petà medicine d'in Beeiu, — F. Biteu a si respunsu
siesi omenesce, adeca precum se respunde totu de
un'a dupa medicine. . . .

Dér' sa mergemu mai de parte.

Totu in sal'a si intre domnii de mai nainte.
Totu acei'a presiedinti si notari, totu acele másiné
de votatu, totu acele cuchere si frisure pe galeria....

La ordinea silei: novel'a leg. electorală adeca a
legei pentru de a alege numai deputati guvernamen-
tali, seu celu pucinu deputati, cari voru jocá numai
dupa placulu lui Pist'a. Dé'r nu cum va sa alune-
cati a crede, ca si acést'a novela e amorósa, nu; ci
d'in contra, ea pentru unii e de totu placuta, pentru
noi tragica; ér' pentru lumea cea mare comica...

Dér' atentiune!

Giul'a lui Se-Pare ministru d'in laintru: Cinstita Casa! Vediendu că cu legea electorală nu am potut legă de totu manile romanilor, și că în butul toturor fremantărilor nóstre, ei inca n'au desperat, în urm'a unui visu gróznicu ce am visat mai aduna-df nópte, me hotarii a face o novela. . . . (éljen, helyes, aplause) că adeca să mai stringemu nitielu curelele să mai pune vr'o doi sealusi in gur'a nemulțiamitorilor de rebeli. . . . (aplause frenetice, și éljenuri asurditórie).

Dr. Pol Itu: Cinstita si multu laudata casa! (helyes, haljuk, éljen) De candu sum pe lume, nu am audiu, nu am vediutu să nu am cunoscetu unu poporu mai poternicu, mai nobilu să mai cavalerescu, decât pre poporulu magiaru (éljen, éljen, ugy van, helyes aplause frenetice, voci: ez aztán derék hazai) Nicairi in tóta Europ'a, ma cutediu a dice, in tóta lumea, nu este o tiéra mai fericita mai constitutionala, decât tiér'a nóstra ungurésca (éljen, éljen, vivát, ugy van, aplause asurditórie, ujuju, ujuju, ujuju). Neci intr'o tiéra nu este poporulu asiè de multiumitu să de fericitu, ca in patri'a nóstra (éljen, vivát, helyes, ugy van.) Neci o tiéra nu are unu venitoriu mai splendidu, decât tiér'a nóstra (éljen, vivát, aplause prelungite să bucuria generala.) Dér' (voci: ah! oh! hoho! na-na! el áll!) eu tóte aceste (voci! né te, né, el áll,) eu nu potu príumí novel'a (voci: na ez már sok, el áll, le vele) deci (voci: hah! jaj!) ne vomu revedè la Filipi! (sgomotu mare voci: Jézus Mária, tolvaj! le vele, ki vele, el áll, confuziune generala, depu-tati o tulescu la fuga; presid. sare pe ferestă să cade intr'o bute cu apa, cei ce ajunseră la strada shéra ca la focu.)

C. T. Isa: Fore indoiala să nedisputabilu cătu va fi lumea numai să numai ungurésca casa! Preum vedeti mie nu-mi este frica de locu, ei tremuru numai de caldur'a acést'a mare (helyes, ugy van, oratorele și sterge fruntea de sudori să be o coșă de apa.) Vorbirea antevorbitorului m'a pré incalditu (voci: să pre noi). Dér' acuma e tempulu, ca să aretu, ce omu mare sum eu (helyes, éljen, haljuk, oratorie se silesce a se încordă să se face cătu unu paru de masere punendu-să manile in sfolduri) D'in vorbele d'in urma a lui Dr. Pol Itu, eu să ceialalti ai mei, nu potem esplică altu ceva, de cătu că: *a-cuma* natiunalitătile voiescu să aduca muscanii in tiéra (gróza generala). Dér' nu li va succede, nu, că să eu-su aici cu honvedii mei (éljen, aplause).

Pentru acea déra tremurati să ve ingroziti de mine voi toti daco-romanii, că-e vai de pelea vóstra (voci: ugy van, helyes). Au pentru acea v'am adusu noi legi pana acuma, ca voi să vindeti tiér'a la muscani? Asteptati voi numai! (éljen, aplause, dupa aceste oratorele o iá pe petitor, desigură ca să inarmeze honvedii in contr'a daco-romanilor).

Alt'a di a urmatu desbaterea pro. de lege relativ la teologi'a jidovésca, pentru de a cresce siacteri să rabii unguresci — să proj. de lege relativ la pelea de cane a nemnisilor; dér' despre acele cu alta ocasiune

Gur'a Satulut.

PISTRITII.

— Cantioneta, esecutata de Badea G. Satului. —

(Scen'a represinta unu salonu bine mobilatu. La ridicarea cortinei Gur'a Satului sta cu ból'a și palari'a in mana să canta.)

Ah! ce dracu mai am să vedu,
Lucruri ce n'am vr'utu să credu;
La ce gur'a mi se suce
Să mintea totu mi-se duce.
Tralala! Tralala! Tralala!

Am să vedu, că adi la noi,
Intre grelele nevoi,
Multi barbati cu cualitate,
Suntu flamandi, să mi credi, fertate.
Tralala! Tralala! Tralala!

Să-intre astu-feliu de nevoi
Suntu ai natiei eroi,
Striga toti in gur'a mare,
Că suntemu sub grea cercare.
Tralala! Tralala! Tralala!

Că n'avemu egalitate
Să deplina libertate;
Că n'avemu posturi frumóse,
Slujbe bune gustóse. . . .
Tralala! Tralala! Tralala!

Dér' să mi credi, iubite frate,
Că-asti ómeni cu cualitate,
Sunt misfei
Ca vai de ei.
Tralala! Tralala! Tralala!

Asiè e! Lueruri pre cum vedi adi pe la noi, numai poti gasi să vedè neci chiaru in Chin'a cea multu civilisata. Să mai créda cine-va déra, că la noi romanii nu mai esista o secta noua de ómeni, care cu totu dreptulu se pote numi sect'a pistrítioru nationali.

Acesti ómeni să romani puritani de religiunea, care li place loru, sunt inzestrati cu aceea insusire rara, că posiedu ceva farmacatoriu, potu să se schimbe ca tempulu, potu să-si deie calore cătu mai frumósa, său cătu mai urita.

Ah! Cine a mai cugetatu, că să noi romanii să potem fi asiè de fericiti, ca să potem produce să noi exemplarie d'in acést'a secta? — Ah! Oh! Eu insu-mi cunoscu, vr'o 25 de exemplarie d'in acést'a secta, d'intre cari vr'o 5 suntu asiè de deosebite, incătu la aparint'a loru sta sôrele in locu. Sect'a acést'a de ómeni forméza sect'a asiè numita a flamendilor, său a ómenilor, cari nu vreu a trai dupa inveniatur'a să trud'a loru, ci facu capitulu chiaru să d'in caus'a romana.

Cum să intielegem acést'a.

Bine! Eta asiè. Se presupunem de exemplu, că unu astu-feliu de romanu vre să figureze ca nationalistu. Sermanulu de elu e seracu să materialminte, dar să mai seracu spiritualminte. Ce e deci de facutu prim'a data, ca să pótă aparè natiunei ca atare??

Să arete semne de viétia!

Să ce-e semnulu primu de viétia?

A face gura să svara mare in tiéra, a injorá pe tóta lumea să a strigă la lume, că e pace de noi; dér' de alta parte a pactă cu inimicu, să a nu lueră nemicu in causele nóstre. — Pr'in aceste a-poi sătrage atentiunea publicului să apare ca literatu să luptaciu nationalu (éra canta).

Asta-e prim'a procedura
A barbatiloru pistriti,
Cari cu-a mintei schlinititura
Suntu ca toti cei nebupiti.
I ha ha! sî I ha ha!

Dinsîi vreu sà figureze,
Ca-ai natiunei luptatori,
Sî voiescu sà prepareze
Unu bunu, dulce, viitoriu.
I ha ha! sî I ha ha!

Figuréza pr'in diare,
Facu la svara totu mereu,
Sî-apoi. . . . recea nepesare. . .

Nu mai voiu sà continuu — E tempulu schimbarei. Tacerea este presemnu atât de invederatu, incât nu mai prostul nu intielege. Ei inca tacu atunci candu e de vorbitu, candu avemu trebuinția de ei, sî vorbescu atunci, candu nimenui'a nu i trebesce.

Asiè e.

Sî ce e caus'a?

Ce alt'a, decâtù cà suntu *pistriti*. . . . (canta.)

— Déca adi vr'unu tinerelu,
Vre sà sia curatielu,
Trebe sà sia galantu,
Chiaru sî fore de talantu.
Nu e altu cum fratiore. . .
Nu, caci trebe bani sà ai,
Ast'a-e adi in lume-onore,
Ast'a-e gradin'a de rai.
Dam dara dam dam!

Unu barbatu d'in casa buna
Nu are léfa de luna,
Sî totusî ar vre ca 'n sale
Sà intre fore parale. . .
Nu se pôte, fratióse,
Nu, caci trebe bani sà ai,
Ast'a-e adi in lume-onore,
Ast'a-e gradin'a de rai.
Dam dara dam dam!

Adi déca ai ambitiune
Sî e nobila misiune;
Se scii, cî for' patronu
Tôte-oru dâ unu pré falsu tonu.
Da! asiè e, fratiore,
Bani sî bani trebe sà ai,
Ast'a-e adi in lume-onore,
Ast'a-e gradin'a de rai.
Dam dara dam dam!

Asiè e! Lucru fôrte naturalu, bani, bani, sî éra bani. Sî vedeti cătu necasu causédia banii ómeniloru mai alesu celoru seraci. Séraculu dice: la altu anu, cu ajutoriulu lui Ddieu, mi voiu cumperá casa, numai sà am bani. — De asi avea multi, multi, sî mai multi bani, asi face natiunei unu institutu de bani; sî asiè mai de parte. — Nu avemu déra sà ne mirâmu, déca gur'a unoru fosti natiunalisti au amutitu. Da, caci este astupata cu man'a baniloru, cu salariu anualu bunu, — sî-apoi natia hin, natia her, numai eu sà fiu Herr. — Aceste sentieminte le nutrescu aceia cari voiescu de o parte se figureze ca nationalisti, ér' de alt'a parte a trai bine. — (canta.)

Deci déra nu ve mirati,
Déca sunt sî renegati,
Catielandri, aplecati,
Farisei sî totu mascati.

Cà sunt multi ómeni misiei,
Tradatori sî mari pigmei,
Carii pentru postu sî bani
De vrei, sà facu sî tigani.

Ci de astu-feliu de romani
Ve feriti ea de pagani.
Sî sà i totu despretiuiti
Ca pre ómeni rei — pistriti.

(Contin'a cade.)

A. P. Petrinu.

Cioc'a-Judulu.

— Poveste d'in betrani. —

A fost o data, ce-a fost; cà de n'ar fi, nu s'ar povesti; — sî-apoi neci eu nu stau a mentî, ca unu purecu a plesni, sî neci nu portu mintiunile cu saculu, ci numai cu de sagulu!

A fost odata unu omu cu numele *Cioc'a-ludulu* d'in marele nému a lui *Ileu-Paraleu* — alduiesca-lu Domnedieu!

Acestu omu era fôrte vestit u in tota lumea sî tiér'a de nătântocu sî de hâbâucu. Eu, ce-e dreptu nu l'am cunoscute sî neci nu l'am vediutu; cà ci déca lasi si cunoscute, v'asî sci spune mai multe siodienie despre dinsulu; deci astu-feliu ve voiu povestî numai acea, ce am auditu si eu de la tatalu meu, care era-sî a audîtu de la mosîulu meu, sî care a-poi éra a audîtu de la stramôsîulu seu sî asiè mai de parte pana la cei de pe vremea lui *Cioc'a-ludulu*.

Cioc'a-ludulu a avutu unu neravu fôrte siodu sî a nume: elu precum l'a fost inventiatu tatalu seu, nu facea sî nu vorbiá alt'a decâtù totu acea, ce vedeasî audiá facendu sî vorbindu altii. — Asiè spre pilda, déca cine-va jocá, ori cantá, *Cioc'a-ludulu* inca facea ca asiè; déca cine-va fugiá, sî elu o luá pe petioru; cu unu cuventu, elu maimutiá totu sî pre toti.

Intr'o dì l'a manatu tatalu séu la tergu, ca sà cumpere grîu, — sî ca sà nu seuite cum-vâ, cà ce are sà aduca d'in tergu, i dise:

— Mei sîuchiatule!

— Ha! — responsa elu.

— Ca sà nu seuiti, cà ce ai sà-mi cumperi d'in tergu, sà dici mergendu totu: „unu bobu de grîu, unu bobu de grîu“!

— Ai intielesu?

— Da!

Mergendu *Cioc'a-ludulu* spre orasîu si trecendu pre langa unu omu, care chiaru atunci semenâ grîu, incepù a mormâi totu: „unu bobu de grîu, unu bobu de grîu“; ceea ce audîndu plugariulu, si fiindu in prepusu, cà *Cioc'a-ludulu* i bléstama lucrulu, ca sà nu-i deie Domnedieu numai unu bobu de grîu, se apucâ de *Cioc'a* nostru si miti-lu purecă cum se cade, dicendu-si inventiendu-lu:

— Déca vei mai vedè alt'a data asemene, se dîci:
„Deie Domnedieu multe de aste“!

Bietulu Cioc'a-ludulu purecatu sî tielesatu merse mai departe.

Rentormandu de la tergu sî intelnindu pe drumu o multime de omu ducendu la grópa unu mortu sî ajungandu in apropierea ingropatiunei, incepù a se imbordá d'intru unu omu intr'altulu, cantandu sî chiindu d'in respoteri:

— Deie Domnedieu multe de aste! Deie Domnedieu multe de aste!

Ómenii gelnici vediendu sî audindu neobradi-nici'a lui Cioc'a-ludulu, sî necunoscendu-lu, cà ce omu este dinsulu, mi-ti-lu luara la scamanate, invetiendu-lu ca de alt'a data, déca va mai vedè atât'a ómeni si atât'a gele, mai bine sà-sî eie palari'a de pre capu sî sà dica sî elu: „Domnedieu sà-i erte pecatele!“

Acésta invetiatura, castigata cu atât'a bataia, sî-o insemnă bine Cioc'a-ludulu, sî dupa-ce se sentî mai usûratu, plecă mai de parte bombanindu totu: „Domnedieu sà-i erte pecatele!“

Ajungandu Cioc'a-ludulu intr'unu satu, sî tre-cendu pe langa o casa vediù cum unu omu omorî unu porcu grasu. Deci elu incepù a cantá cu glasu doiosu sî facendu la matanie, cà: „Domnedieu sà-i erte pecatele!“ „Domnedieu sà-i erte pecatele!“

Omulu care a omorit porculu, cugetendu cà Cioc'a-ludulu sî-bate jocu de elu, se luâ dupa din-sulu cu unu sbiciu sî-i trase vr'o dóue-trei, dîcendu:

— Déca vei mai vedè de aceste sà dîci: „Un-geti-ai cas'a, mas'a, cutitele, blidele; sî haraniti-ai copii sî toti ai tei d'in casa cu de acest'a.“

Scapandu sî d'in man'a acestui'a, merse superatul mai departe.

La o margine de padure vede nesce ómeni trageandu unu calu mortu spre o grópa, la ce Cioc'a-ludulu incepù sà strige: „Ungevati cas'a, mas'a“ s. c.

Audindu aceste pagubasii se luara dupa elu sî lu-batura ca pre unu znopu, dandu-i invetiatura, cà in venitoriu déca va mai vedè de aceste mai bine sà dica cà: „Domnedien sà ferésca de o asîe pa-guba“!

Ajungandu éra intru satu, se intelni cu doi ómeni, cari se svadisau pentru nesce bucate pascute de vitele loru.

Cioc'a-ludulu cum i vediù, delocu incepù a strigá in gur'a mare cà: „Domnedieu ferésca pe totu omulu de o asîe paguba“!

Ómenii acesti'a gendiru, cà Cioc'a vré sà se man-nee cu disii, deci se apucara amendoi de elu sî lu-luara la jocu nemtiescu, invetiendu lu, cà déca va mai vede de aceste, mai bine sà dica: „Dómne desparte-i! Dómne desparte-i!“

Abiè scapă d'in manile acestor'a, se aprobia de elu o multime de barbati sî femeie, imbracati serba-toresce. Erá unu ospetiu. Nuntasii chiaru vineau d'in biserică dela cununia. Cioc'a-ludulu cum ii zarí, incepù a strigá: „Dómne desparte-i! Dómne desparte-i!“

Audindu aceste nuntasii se luara toti dupa elu sî mi lu-imblatira de-lu facura ca o perina, invetiendu-lu, ca de alt'a data sà nu dica asîe, ci mai bine sà strige sî elu: „Uiuiu sî uiuiu!“

Scapandu sî de aici cu multa bataia, ajunsu o marginie de satu, unde astă dôue babe cautandu-sî un'a la alt'a in capu.

Zarindu Cioc'a-ludulu babele, incepù a tivli si a uui, cátu resună lunc'a d'in apropiere.

Babele infuriate, gendindu cà Cioc'a-ludulu sî-bate jocu de ele, se repediră dupa elu sî miti-lu sgrabalara sî gepanara, ea pre unu pui de domnu. A-poi lu-svatuiră, ea de alt'a data sà nu mai strige asîe, ci mai bine sà-sî puna sî elu capulu a-colo, ca sà-i caute sî lui in capu.

Cioc'a-ludulu se joră cà va face asîe si-a-poi plecă in drunullu seu.

Candu intră in satu, vediù doi cani mancandu-se unulu pe altulu gróznicu, — deci sari sî elu intre ei, dandu-sî capulu, ea sà-i caute in capu. Dér' o pati amaru, cà canii lu-stroflocără uritu.

Scapandu sî de aici, cane canesce, vru sà tréca preste o punte. Candu fu inse pe la mediloculu ei, i veni ce-va in gendu sî stete in locu sî dîse:

— Oh! Dómne, câtă lume am mai amblatu, sî 'n ciafa nu m'am uitatu, — deci bietulu Cioc'a-ludulu se siliă ca sà se uite la ciafa, — dér' alunecă sî cadiandu in pariu, se innecă.

De nu s'ar fi innecatu v'asi mai potè spune multe d'in patianiele lui.

COLTI de DINTI.

Cine-va s'ar plange, cà in unele dîare romane a une-ori remanu mari greseli de tipariu.

Se pote.

Dér' déca acelu cine-va are chiaru asîe mare placere a caută sî — fore de a cunoșce greutătile — a impută gresielile, faca-se corectorulă vr'unu dîariu romanescu sub condițiunile acele, sub cari suntu sî ceialalti coreectori, sî ve asigurediu cà, preste o lună nu va mai descoperi atâtă sî asîe mari greseli de tipariu...

Guvernamentalii sunt fîrte ingroziti, că guvernul actuale are sà cadia cátu de curundu! Era Tisaisti se necasesc fîrte tare, că inca neci a-cuma nu potu sà ajunga dinsii la potere. —

TAND'A si MAND'A.

T. Audstu-ai, frate Mando, că ce svara au inceputu a mai face sî grecii d'in Pute-a-peste, pentru biserică de a-colo; cum mai bîrsesc in contr'a nostra, pentru că nu voim grecescă sî sà ne facem greci; cum vrea sà instrânedie Macedo-romanii de către noi; sî cum amutia pre domnii de la potere cu miatiuni in contr'a nostra?

D'a-poi nu scîti tu, că greenlu sî in tiér'a ungurésca remane totu — grecu....

Gur'a Sacului.

*Predic'a... n'ajunge nemic'a.
Cop'i'a... nu-e de fîlia mea.*